

projekter er der afsat væsentlige midler til fremme af børns sundhed.

Spm. nr. S 3892

Til skatteministeren (14/5 04) af:

Jytte Wittrock (S):

»Vil ministeren kommentere artiklen i Jyllands-Posten den 6. maj 2004 »Bønder overlever på pauselån«, og er det ikke hasarderet at holde liv i en virksomhed baseret på værdistigning og afdragsfri lån?«

Begrundelse

Ifølge artiklen er landbrugets samlede gæld vokset med 204 mia. kr. de seneste år.

Svar (1/6 04)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil gerne give mit besyv med, selv om fødevareministeren nok har bedre forudsætninger for at besvare spørgsmålet.

For god ordens skyld vil jeg indledningsvis kommentere begrundelsen for spørgsmålet. I begrundelsen nævnes, at landbrugets samlede gæld ifølge artiklen i Jyllands-Posten er vokset med 204 mia. kr. i det seneste år. Så voldsom en stigning i landbrugets gæld er der dog langt fra tale om. Ifølge artiklen er landbrugets gæld ikke vokset med 204 mia. kr., men med 14 mia. kr. til 204 mia. kr.

Herudover vil jeg ikke kommentere de konkrete beløb, der nævnes i artiklen. Med hensyn til faktuelle forhold om landbrugets gældsætning og rentabilitet vil jeg i stedet henvise til mine svar af 23. april 2004 til Folketingets Skatteudvalg på spørgsmål nr. 238 og 239 (Alm. del – bilag 412) med bidrag indhentet fra Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

I svarene bekræftes tendensen med en markant vækst i landbrugets samlede gæld, men samtidig sættes væksten ind i en bredere sammenhæng som f.eks. landbrugets investeringsprofil, strukturtilpasninger, generationsskifte, kursudviklingen på obligationer og pantebreve samt renteutviklingen.

Det fremgår også af svarene, at værdien af landbrugets aktiver er vokset således, at egenkapitalprocenten – dvs. egenkapitalen i procent af aktivernes værdi – er forblevet nogenlunde uændret. Det nævnes i den forbindelse, at væksten i landbrugets gæld – i lyset af den forholdsvis stabile og fortsat ret høje egenkapitalprocent for sektionen som helhed – ikke umiddelbart giver anledning til bekymringer.

Det konkluderes, at en eventuel markant stigning i renten kan indebære prisfald på landbrugsejendomme, men at reduktionen i landbrugsejendommens værdi i en sådan situation i større eller mindre grad vil blive opvejet af nedgang i gældens kursværdi som følge af rentestigningen.

Den artikel i Jyllands-Posten, som spørgeren henviser til, handler først og fremmest om svineproducenternes situation. I artiklen advares svineproducenterne mod overdreven brug af de gode lånemuligheder.

For eksempel fremgår det, at formanden for Danske Svineproducenter er »glad for de gode lånemuligheder«, men samtidig er af den opfattelse, at »Har man en usund kerneforretning med kroniske underskud på driften, så skal man forbedre sig eller stoppe.«

I en artikel andet steds i Jyllands-Posten den 6. maj 2004, som knytter sig til den artikel, som spørgeren henviser til, udtaler formanden for Danske Slagterier, at »Det er da sikkert rigtig, at de nye lånetyper forlænger levetiden for nogle få svineproducenter. Lidt lavere ydelser kan i en periode gøre det lidt lettere for de, som har svært ved at betale. Men det har ikke ret stor effekt for ret mange. Banker og kreditinstitutter koncentrerer sig fortsat primært om, hvorvidt der er tale om en professionel svineproducent, der er overlevelsedygtig.«

Jeg er meget enig i disse synspunkter. I sidste ende er det virksomhederne selv, der i samråd med pengeinstitutterne afgør, hvor store underskud de vil risikere at køre videre med.

Jyllands-Posten citerer da heller ikke eksperter, der foreslår ændringer i landbrugets lånemuligheder endside drager regeringen til ansvar for udviklingen.

Tværtimod udtaler formanden for Danske Slagterier, at »Det er ikke afgørende for prisniveauet på svinekød, om der produceres lidt flere eller færre svin her i landet. Dermed er det heller ikke den nye form for lån, der afgør, hvor svineprisen er her i landet. Med en eksport på 85 pct.